

Torra proposarà un referèndum pactat a Sánchez

El President diu a Washington que el 9-J plantejarà al mandatari espanyol exercir l'autodeterminació de forma acordada

Torra, a Washington ■ ACN

ERC fixarà el seu full de ruta per assolir la República

Dissabte enceta la conferència nacional

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB **CaVall Fort**

NO PODRÀS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!
Cada 15 dies a casa teva

www.cavallfort.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

Edició de Barcelona

DIJOUS • 28 de juny del 2018. Any XLIII. Núm. 14681 - AVUI / Any XL. Núm. 13551 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

A un pas de la suspensió

A JUDICI • El Suprem confirma el processament de Puigdemont i 14 dirigents republicans més i obre la porta a suspendre els diputats acusats de rebel·lió

Carles Puigdemont

Oriol Junqueras

Raül Romeva

Jordi Sánchez

Toni Comín

Josep Rull

Jordi Turull

L'ESPORTIU

Aficionats alemanys ploren la derrota i l'eliminació de la seva selecció en la primera fase del mundial ■ OMER MESSINGER / EFE

La campiona, eliminada

Alemanya no passa de la primera fase del mundial de Rússia

Europa-Món

P28

El govern espanyol acostarà els presos malalts d'ETA

L'executiu socialista també assegura que traslladarà al juliol les restes de Franco que són al Valle de los Caídos

idealista

com a casa,
enlloc

Liceu 20

178740-18195L

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Vicent Partal

Carles Salvador

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua ha presentat aquesta setmana la publicació de l'*Obra Completa* de Carles

Salvador, un treball de Lluís Meseguer que omple un forat massa gran que no podia seguir així. Ara els lectors tenen al seu abast un volum de més de set-centes pàgines que recull tant la poesia culta com la poesia popular del mestre, filòleg i poeta que tant va significar per a la cultura valenciana dels anys trenta i que tan decisiu fou en la normativització i l'intent de normalització del català al País Valencià.

En la presentació, els seus nets es van explicar sorpresos per la capacitat de treball del seu avi, que va intentar abastar amb una gran eficàcia camps molt diversos, del llibret de falla a la poesia avantguardista. És realment espectacular, en efecte, i més encara si li sumem al seu treball poètic el seu treball com a gramàtic, molt més conegut i valorat, mig per l'evident justícia que mereix, mig per raons diguem-ne de

Sense Carles Salvador difícilment tindríem el País Valencià que tenim avui i ni que siga per poder entendre això, l'arribada del volum és una magnífica notícia

màrqueting nacionalista.

Sense Carles Salvador, en qualsevol cas, difícilment tindríem el País Valencià que tenim avui i ni que siga per poder entendre això, l'arribada d'aquest volum tan acurat i precís és una magnífica notícia.

Un dels problemes que de manera històrica ha arrossegat el País Valencià ha estat precisament la manca de referents. La generació dels seixanta, la que es va inventar de forma efectiva el país, per múltiples i variades raons no va poder fer lluir com calia els precedents importants de primeries del segle XX. I aquesta ha estat i és, encara, una tasca per anar acabant.

És evident que À Punt té més importància avui per a la llengua que Carles Salvador i tota la seua obra. Però sense Carles Salvador no hi hauria À Punt. I és evident també que el reconeixement del passat ens fa més forts i posa fonaments més rics a tot el que puguem fer avui, a tot el que farem demà.

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

A peu per la vida

L'Ateneu Barcelonès va organitzar dilluns un homenatge a Josep M. Espinàs. Hi vaig anar amb temps per por que no s'hi cabés. L'Ateneu manté una acreditada escola d'escriptura i era previsible que els professors haguessin obligat els alumnes a assistir-hi, amb ells al davant. També m'hi vaig presentar d'hora perquè comptava trobar-hi companys columnistes amb qui parlar una estona. No s'hi cabia de gent gran: lectors distinguts del nostre primer articulista, que ha fet noranta-un anys. Els alumnes? Sempre són propensos a fer campanya i donar disgustos als professors.

Hi vaig saludar només tres col·legues. Potser si hagués estat un homenatge a Francisco Umbral o a un columnista del *New Yorker*... Hi havia l'admirat Joan de Sagarra vestit d'indià amb barret de palla, però en Joan de Sagarra, que com més gran es fa més s'assembla al seu pare de jove, cultiva un "entregent" per a mi més difícil i no vaig gosar dir-li res. A *Inventari de jubilacions* hi hem d'afegir el d'absències.

Observo l'Espinàs. Vist de perfil,

“L'Ateneu Barcelonès homenatja Josep M. Espinàs

sembla un gravat delineat per Josep M. Subirachs. Vist de cara, ell, que va ser fundador d'Els Setze Jutges, té una retirada amb Joan Manuel Serrat. És curiós perquè Lluís Llach fa recordar Miquel Martí i Pol, que també va ser *Jutge*. I Lluís Gavaldà té un aire del poeta i de Llach. Un dia hauré de rumiar la causa d'aquesta cadena de semblances entre escriptors i cantants. Quan es posa dret, Espinàs presenta la figura espigada i impassible de Henry Fonda.

Isabel Martí, editora de *La Campana*, va treure fa uns anys un recull seleccionat dels milers d'articles que Espinàs ha publicat, un per dia durant

quaranta anys. En comptes de reproduir-los sencers es va limitar a un o dos paràgrafs, de vegades a unes frases. A l'Ateneu, Espinàs parla com en aquell recull. Cada observació es podria desplegar en un article. Respon a Xavier Pla i Xavier Antich, els professors universitaris que li glossen l'obra. Tu ja pots fer llibres i articles "planners", "fruits de l'observació quotidiana" o "sense voluntat de transcendència", que sempre surt l'estudiós que ho complica, i ho complica bé, o que troba en els escrits coses que tu no has pensat. O que has pensat i has deixat per al lector atent. Espinàs, més savi del que la seva incerta modestia aparenta, ha publicat molts llibres de viatges fets a peu. L'obra sencera és una expedició a peu per la vida i el temps. "Jo soc aquell que ha viscut." I que ha donat testimoni del país i els seus habitants, per seguir el to bíblic. La consellera de Cultura, Laura Borràs, que havia plantat el president Torra per presidir l'acte, va dir que Espinàs havia estat un "peripatètic". L'irònic al·ludit va córrer a advertir al públic que aquella paraula volia dir una cosa bona.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurollògiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/did2k7>

A la tres

Ferran Espada / fespada@elpuntavui.cat

La impunitat de la toga

Que l'Estat espanyol té un problema amb la judicatura és ja una obvietat. De fet, que l'espanyol és un sistema judicial polititzat, saturat i ineficient no ho sosté un servidor sinó magistrats i magistrades que han protagonitzat una sorprenent vaga de togues. Per enumerar només alguns dels casos que han causat estupefacció, no ja entre la ciutadania sinó entre els mateixos jutges i juristes, esmentaré l'acusació de rebel·lió contra els dirigents republicans catalans (Tribunal Suprem), l'exoneració de violació dels membres de La Manada i la posterior posada en llibertat (Audiència de Navarra) i l'arxivament de la causa contra Florentino Pérez pel cas Castor (Audiència Nacional). Tres inquietants decisions judicials fonamentades en la defensa política de la sacrosanta unitat d'Espanya en el cas català, d'una visió patriarcal i masculista de la societat en el cas navarrès i de la pre-

“Presos polítics catalans, La Manada, el Castor o el cas Nóos evidencien que la justícia espanyola no és justícia

servació dels interessos oligàrquics en el dels terratrèmols gasístics. Si hi afegim la parcialitat monàrquica de l'actuació de la fiscalia en defensa de la infanta Cristina en el cas Nóos, ja tenim tots els tòtems de l'*statu quo*. Avui podrem veure a TV3 el documental 20-S, que se suma a la multitud de proves

que neguen la rebel·lió i la sedició en el cas dels presos polítics catalans. I en el de La Manada, és la mateixa ministra de Justícia, Dolores Delgado, la que assegura que els jutges necessiten formació en temes d'agressions sexuals perquè apliquen una visió masculista del Codi Penal. Per tant, no és un problema de lleis sinó d'impunitat en la mala praxi i conducta dels jutges, ja que a aquells que realitzen tals despropòsits no els passa absolutament res a causa de la politització del Consell General del Poder Judicial. Bé, no els passa res si no s'és independentista (Santi Vidal), es posa banquers corruptes a la presó (Elpidio José Silva) o s'investiga els crims del franquisme (Baltasar Garzón). Tots tres fulminantment inhabilitats. I no oblidem que un estat de dret no és aquell que es regeix pel que dicten els jutges sinó el que té capacitat per garantir una justícia equitativa i imparcial.

EDITORIAL

L'Estat ha de fer costat als nens robats

El judici a la xarxa mafiosa que durant el franquisme robava nadons a joves mares que eren enganyades i venien els seus fills a famílies benestants no servirà per rescabalar el gran mal que van provocar els autors. Però veure l'inefable doctor Eduardo Vela assegut a la banqueta dels acusats ha estat ja una catarsi molt beneficiosa per a la que va ser una nena robada de la seva mare el 1969, a la clínica San Ramón de Madrid, Inés Madrigal. Així com per al centenar de víctimes més aplegades en el col·lectiu SOS Bebés Robados.

La decrepitud de Vela, d'edat avançada, no pot amargar la monstruositat que hi ha darrere la falta d'escrúpols de les pràctiques que se li imputen. A les innombrables però conegudes vulneracions dels drets humans practicades pel règim franquista, cal afegir-hi aquelles que van quedar menys visibilitzades però igual de terrorífiques, com el robatori i comercialització de nadons que no s'hauria pogut realitzar sense la cobertura de la dictadura franquista.

Els efectes reparadors des del punt de vista moral del judici no ha de deixar de banda l'aspecte més polític de la qüestió. L'Estat espanyol ha de fer una reflexió profunda sobre el desparament que han viscut les víctimes i la falta de suport que han trobat en les instàncies oficials per denunciar els seus casos. Quaranta anys després de la caiguda del franquisme, és el moment que el govern espanyol i totes les instàncies estatals pertinents posin a disposició de les víctimes tots els recursos necessaris per aclarir cada cas, esbrinar la identitat de les famílies naturals de les quals no haurien d'haver estat mai separades i aconseguir portar els culpables davant la justícia.

De reüll Pepa Masó Clatellada sonada

La joia de la corona dels mandats del PSOE i el PP ha rebut una sonada clatellada del Tribunal de Comptes Europeu: la xarxa d'alta velocitat a l'Estat espanyol és ineficient, amb una escassa utilització i importants sobrecostos. No és cosa nova, pensaran, però veure els números cou. Quatre dades: 2.675 km en servei (3.827 si s'hi sumen els quilòmetres en construcció), una inversió de més de 53.557 milions d'euros (un 25% procedents de fons europeus) i, atenció, una ràtio de 13,4 passatgers per quilòmetre recorregut (a França són 49, al Japó 166).

Amb l'alta velocitat s'ha mirat més el cost/benefici electoral que l'econòmic

L'Estat espanyol és el que té la xarxa més extensa d'Europa i el que ha rebut més finançament comunitari, i tot i així és on menys s'utilitza la xarxa d'alta velocitat. Només se salva la línia que uneix Barcelona i Madrid. La planificació ha estat nefasta, amb la construcció de línies que no eren rendibles, i amb

l'agregant dels importants sobrecostos que han tingut els projectes. Algú dirà que no tot s'ha de fiar a la rendibilitat, cert. Però entre poc i massa, perquè cal recordar que aquestes grans inversions s'han dut a terme, en bona part dels casos, per a bé i glòria del partit al govern i no pas per una necessitat objectiva, oblidant-se de serveis imprescindibles com les rodalies o el corredor mediterrani. Els que les van tirar endavant miraven més el cost/benefici electoral que no l'econòmic, i el resultat ha estat un mosaic irremediament ineficaz.

Les cares de la notícia

ESCRITORA

Eva Baltasar

Premi Llibreter

La poetessa i narradora barcelonina es va mostrar sorpresa en saber-se guanyadora del premi Llibreter 2018 al millor llibre publicat de literatura catalana per *Permagel*, editat per Club Editor. El premi, sense dotació econòmica, l'atorguen els llibreters d'arreu del país.

SECRETARI GENERAL DE PODEMOS

Pablo Iglesias

Més val tard

Ho hauria pogut fer abans, però cal valorar el gest del líder de Podemos, que dimarts va visitar Jordi Cuixart i va poder saludar Jordi Sánchez a la presó madrilenya de Soto del Real, on romanen presos des de fa 255 dies. Com diu Marcel Mauri, aquest és el camí a seguir.

ALCALDE D'ONTINYENT I PRES. DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA

Jorge Rodríguez

La mateixa pedra

Detingut ahir per presumpta corrupció en la contractació de directius de Divalterra, l'antiga Imelsa, ha estat l'aposta del PSPV per netejar la imatge de la Diputació, tacada per l'anterior president, el popular Alfonso Rus, detingut el 2016 també per un afer de corrupció relacionat amb Imelsa.

Tal dia com avui fa...

1 any Hi haurà urnes
El govern declara desert el concurs per adquirir les urnes del referèndum, però confirma la seva voluntat de comprar-les.

10 anys L'hora de Rossell
Tres anys després de la seva dimissió com a vicepresident del Barça, Sandro Rossell anuncia que vol ser president del club quan hi hagi eleccions.

20 anys Borrell i el Foro
Josep Borrell, candidat del PSOE a la presidència del govern espanyol, comunica el seu suport al grup defensor de les tesis del Foro Babel.

Full de ruta

Sara Muñoz

Carta als meus fills

Estimadíssims fill i filla, ara que ja heu fet cinc i vuit anys, us confesso que tinc por. M'esgarrifa pensar que potsar ja vaig tard en la vostra educació sexual i que algun dia pugueu arribar a qüestionar-vos si el no té matisos. Tinc por de no aixecar els fonaments que, quan ja no sigueu tan menuts, us facin tenir ben clar que no és no fins i tot amb les calces als turmells. De fracassar en l'intent que poseu el vostre granet de sorra per ajudar a erradicar la violència masclista. De no haver batallat prou perquè els vostres mestres incloguin l'educació afectiva i sexual en el currículum escolar. Que si algun dia sentiu, llegiu o sabeu d'una violació, individual o en grup, tant se me'n fot, no se us iriti l'ànima perquè hàgiu naturalitzat que aquestes coses passen. De no explicar-vos amb prou contundència que hi ha sexe sense amor però no pot existir el sexe sense respecte. Tinc por, ara que encara sou petits per interpretar com funciona aquest maleït món,

Tinc por de no aixecar els fonaments que, quan ja no sigueu tan menuts, us facin tenir ben clar que no és no fins i tot amb les calces als turmells

de no dotar-vos d'eines per fugir del masclisme que en ple segle XXI condemna la dona "atrevida" enfront de l'home "triomfador". De no ajudar-vos a comprendre que no sou propietat de ningú i encara menys de qui us estima poc i malament. De no començar ja a fer camí perquè sigueu sempre amos de les vostres decisions, també les que afectaran la vostra vida sexual, més enllà dels prototips que mira d'imposar una societat patriarcal. M'horroritza pensar que no he batallat prou perquè no us hàgiu d'enfrontar a bandades de salvatges ni a aquells que els justifiquen. O que algun dia, per no haver fet bé la meua feina, us pugueu preguntar si una víctima d'una agressió sexual portava aquell dia la roba *adequada*. M'inquieta no saber diferenciar la informació de l'educació. O no traslladar-vos amb rigor que no sou éssers superiors a ningú, però tampoc inferiors. També us vull explicar que la paraula pot ser gairebé tan feridora com l'agressió física. Tinc por que hàgiu d'anar per la vida tenint por.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

El cotxe escombra

Un dels pocs defectes del sector més activista del moviment independentista és un excés de pensament pseudoestratègic. Tot sembla o bé ser una solució màgica, un pla mestre, una conspiració o un moviment planificat. Alguns semblen descriure Catalunya com si fos tot fruit d'un guió de *The House of Cards* tot ple de conspiracions, pactes secrets, traïcions i herois de paper. La política real, de fet, s'assembla com un ou a una castanya a aquesta ficció i l'excés d'estratègics de saló fa que tota la construcció estigui plena de contradiccions argumentals il·lògiques.

HE DESISTIT D'ATENDE a tant de soroll i cops de pit patriòtics. Crec molt més útil parlar sense complexos des de l'independentisme amb el qual em sento més proper: un tipus d'independentisme que no vol tenir la raó moral, el dels barris on som menys del 20%, una veu que és minoritària al nostre entorn laboral, personal i veïnal. Una veu que alguns cops crec que és minoritzada involuntàriament per un nucli activista molt més sorollós. Hi ha un independentisme de frontera que no atén a

plans mestres, que, tot i voler la independència de Catalunya, no s'atura perquè aquest projecte no s'assoleixi i fan feina als llocs més complicats. Alguns poden formar part d'un sector molt activista, estar als CDR on demostren que l'independentisme també s'interessa a evitar desnonaments o participen de projectes de barri que van més enllà de la lluita per la llibertat de Catalunya. D'altres formen part del moviment social que no és independentista però que ajuda a vertebrar la societat catalana, i ajuden a aquesta capillaritat social i a aquest lent moviment de la societat cap a

una demanda de més llibertats. Alguns altres fins i tot poden votar opcions no independentistes en algunes eleccions.

SI LA INDEPENDÈNCIA no pot ser derrotada és perquè el sector d'avantguarda és hiperactiu. Mantenir la flama té una gran component de voler tenir raons morals i un esforç continu. Tot i no connectar amb aquest sector, admiro la seva combativitat. Però crec que la victòria vindrà amb la darrera persona que s'afegeixi al moviment independentista donant veu a un ventall de sensibilitats diferents de les que més s'escolten. Per assolir l'hegemonia social, l'independentisme necessita que sigui majoritari en barris com Vilapicina a Nou Barris, que sigui l'opció majoritària entre els delegats dels sindicats o entre els treballadors industrials. També per ser hegemònic necessita no ser tan minoritari com ho és ara a barris com Ciutat Meridiana, a Barcelona, o ciutats com Badia del Vallès. En tot cas, trobo molt més interessant sumar-me al cotxe escombra de l'independentisme que atendre l'estat sobreexcitat de l'avantguarda del moviment.

“Hi ha un independentisme de frontera que no atén a plans mestres

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Història de Catalunya

■ He llegit al diari d'avui la notícia de la jubilació de l'entranyable JAP, el senyor Joan Antoni Poch. Amb tot l'afecte li desitjo una feliç nova etapa en la seva vida. Aquestes ratlles són per reconèixer-li la seva fina ironia, el seu humor tan encertat i els seus dibuixos tan expressius. Em sap greu d'una manera especial que plegui, perquè des de l'any 2012 que retallo, enganxo i col·leccio dia a dia les vinyetes d'en JAP, (també les d'en Fer) de manera que he titulat el meu àlbum *Història de Catalunya en vinyetes*. Per a mi és una manera especial de guardar i recordar els fets importants del nostre país des de l'expressivitat d'en JAP. El trobarem molt a faltar. Moltes gràcies per la feina ben feta!

M. DOLORS FARRIOL VINYES
Terrassa (Vallès Occidental)

Trist espectacle

■ La inauguració dels Jocs del Mediterrani va fer pena. On era el públic? Les federacions catalanes havien sol·licitat entrades, però la resposta va ser que no en quedaven. Els partits ultradretans ja s'havien preocupat de reparar-les a entitats espanyolistes a canvi que portessin banderes espanyoles. Volien gallejar de la majoria silenciosa d'espanyols que hi ha a Catalunya i els va sortir el tret per la culata. Tal com ja va dir Gabriel Rufián: "No és majoria ni és silenciosa." Van fer un ridícul espantós. Tot plegat perquè "no suporten que ens hàgim apoderat del discurs de la bondat, això és el que els irrita més, perquè és una bondat desarmada, fàcil d'humiliar però indestructible", paraules de Jordi Cuixart. A veure si aquesta gent manipuladora s'adona d'una vegada per totes que a Catalunya som la majoria que

estimem el nostre país, la nostra cultura (on eren els castellers?), la nostra llengua materna. Els catalans que volem viure en llibertat sense cadenes ni condicionaments.

ALEGRIA JULIÀ I DANÉS
Barcelona (Barcelonès)

Carretera de les Aigües

■ La Carretera de les Aigües s'ha convertit en un lloc on s'apleguen centenars de barcelonins i barcelonines per fer esport. I els que hi anem a córrer trobem cada vegada pitjor el terra. Hi ha trams on està molt malament, especialment el dels primers quilòmetres després del pla dels Maduixers en direcció al mirador dels Xiprers. Per culpa de les pedres i pedrots que hi ha, molts i moltes ensopeguen i cauen. Demano a la regidoria de Sarrià-Sant Gervasi que faci quelcom per arreglar-lo. És molt senzill: s'hi ha d'afegir

terra i aplanar-la.

MIQUEL PUCURULL
Barcelona (Barcelonès)

Esport i política

■ Aquests dies es fa molt evident allò que ens diuen que no s'ha de barrejar la política amb l'esport. Per això en el mundial de futbol comencen els partits prèvia interpretació dels himnes de cada estat. També és per això que proliferen les banderes estatals i abunda la gent que els dies de partit hi va embolicada. O que en la patètica inauguració dels Jocs del Mediterrani totes les intervencions es fessin en espanyol, que algú esmercés molts esforços (i diners?) per fer desaparèixer signes de identitat catalans i n'apareguessin d'espanyols a dojo, fins i tot fent-ne baixar del cel. Doncs ja ho sabeu: no barregeu política i esport.

AGUSTÍ VILELLA
Cambrils (Baix Camp)

La frase del dia

“Torra, Rufián i Tardà són els Salvini de la política espanyola”

Albert Rivera, PRESIDENT DE CIUDADANOS

Tribuna

Rafael de Ribot. Periodista i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna (URL)

En defensa d'Europa

La declaració Schuman és el nom que rep el discurs pronunciat pel ministre d'Afers Exteriors de França Robert Schuman el 9 de maig de 1950 i que es considera el primer pas cap a la construcció de la futura Unió Europea. La declaració Schuman comença enunciant un principi que continua sent actual: “La pau mundial no es podrà mantenir sense els esforços a la mesura dels perills que l'amenaçen.” I continua afirmant: “La contribució que una Europa ben organitzada i ben viva pot aportar a la civilització és fonamental per mantenir unes relacions pacífiques. [...] Si vam haver de patir la guerra és perquè no havíem construït una Europa unida. La unitat d'Europa no es farà de cop ni mitjançant un pla únic: es farà mitjançant realitzacions concretes i, primer de tot, creant una solidaritat de fet.” Gairebé 70 anys després el fenomen de la globalització ha fet que la idea de solidaritat que llavors s'expressava en termes intereuropeus avui agafi una altra dimensió.

“LA CREACIÓ DE LA UNIÓ EUROPEA és una de les fites més importants de la història de la humanitat.” Aquesta afirmació rotunda, la va pronunciar l'expresident dels Estats Units Barack Obama des d'Atenes en la gira europea que va fer per acomiadar-se dels aliats al final del seu mandat. Obama no va escatimar elogis cap a Europa i el que representa en la defensa dels valors democràtics. Paraules d'un Obama que acabava de ser derrotat per Donald Trump i que no es va estar de recordar que la democràcia pot ser especialment complicada, i hi va afegir: “Creieu-me, jo ho sé.”

EUROPA TÉ AVUI EL REPTE de mantenir els principis que van impulsar el seu origen mentre es defensa de l'amenaça que representen per a la seva pervivència els populismes creixents. I no sem-

pre ho aconsegueix. El *Brexit* demostra com de prima pot arribar a ser la línia que separa l'èxit del fracàs. La por de la immigració va ser un dels arguments que van utilitzar els partidaris que la Gran Bretanya sortís de la UE i és un dels arguments polítics que ha impulsat l'augment de molts dels partits populistes. La Lliga Nord italiana, a la qual pertany el ministre de l'Interior Matteo Salvini, no rebutja el qualificatiu de populista i defensa respostes emocionals sense voler entrar en la racionalització del debat. Ha estat precisament el rebuig del govern italià a acollir els immigrants rescatats en aigües de la Mediterrània el que ha tornat a sacsejar les consciències però també les estructures d'Europa.

LA CONVOCATÒRIA OFICIAL de la reunió del Consell d'Europa que comença aquest dijous té sobre la taula la reforma d'un sistema europeu d'asil i la recerca de solucions per la pressió migratòria. La cimera informal del cap de setmana a Brussel·les en què van participar 16 dels estats membres va deixar clares les diferències però, tot i així, es va avançar cap a una possible solució comuna. La idea fundacional d'actuar

“Cal una renovació del projecte d'Europa i una adequació als nous reptes, però sense perdre de vista que hi ha tant a guanyar com a perdre

solidàriament per oferir respostes concretes es manté i s'adverteix que cap dels aliats es pot quedar sol en la gestió d'una situació de crisi d'aquestes dimensions, de la mateixa manera que la preservació dels valors impulsors del projecte europeu inclou la defensa de la vida de les persones que han fugit dels seus països a la recerca d'un futur millor. La manera de fer casar una cosa amb l'altra es la que porta a la discussió de, per exemple, qüestions com ara sobre on cal situar els centres d'acollida d'immigrants. I en vista de les discrepàncies s'ha obert la porta al fet que alguns dels estats membres puguin prendre decisions no compartides ni consensuades amb la resta de socis de la unió.

TOT INDICA QUE ENS ABOQUEM a un escenari en què, es faci el que es faci, acabarem amb una opinió pública dividida i amb una crisi institucional més o menys evident. Als uns i als altres cal recordar-los que cal mesurar quines poden ser les conseqüències de mantenir les legítimes discrepàncies. I és que si les enquestes no s'equivoquen el pròxim Parlament Europeu estarà molt més ple de diputats que no creuen en el projecte comú europeu.

CAL UNA RENOVACIÓ del projecte d'Europa i una adequació als nous reptes, però sense perdre de vista que hi ha tant a guanyar com a perdre. Els governs dels Estats Units i Rússia han demostrat que se senten més còmodes minimitzant el paper d'interlocució de la Unió Europea i negociant amb la Xina. Un escenari, batejat com el del G3, gens tranquil·litzador per a la defensa de la democràcia i dels drets humans. I és que, amb totes les seves imperfeccions, Europa continua sent el principal lloc d'acollida, qui més inverteix en solidaritat i l'espai més estable de llibertat i convivència.

De set en set

Òscar Palau

Uns Jocs potiners

Les imatges de l'esperpent les tenim tots a la retina: una cerimònia inaugural amb un estadi mig buit, com la majoria de les competicions, i sospitosament ple en canvi de banderes espanyoles; pocs referents culturals locals i nacionals, en contraposició amb l'omnipresent exèrcit de la pàtria; esportistes perdent-se en el camí cap als recintes, havent de cantar l'himne a *cappella*, aturats per vaga dels àrbitres o perquè se'ls desmunta la pista, o posant medalles als rivals per deixadesa organitzativa... Per desgràcia, el ridícul de Tarragona amb els Jocs Mediterranis està sent olímpic, i no és perquè no es veïés venir.

L'esdeveniment ja és de vergonya aliena des que es va haver d'ajornar un any –n'han tingut un de més, set de coll, per preparar-lo– perquè no estaven a punt. I no ho estaven en bona part, ni ho estan encara, per una politització que ha fet baixar del carro molts tarragonins que hi havien donat un suport entusiasta. El comitè organitzador, engegat per les visites i els copets a l'esquena reials, s'hi va lliurar en cos i ànima amb una actitud acrítica impròpia dels temps, i es va refiar d'unes promeses de finançament estatal que primer es van anar retardant, sobretot per lluites internes dels dirigents, i després reduint fins a xifres escarransides. Tot plegat, mentre la Generalitat complia religiosament els seus compromisos amb un esforç notable. Però ni així van reflexionar. Van donar l'esquena a les federacions esportives del país, qui sap si per por de catalanitzar massa els Jocs i donar lloc a situacions incòmodes per al rei, mentre n'emparaven una potinera espanyolització. I, és clar, quan ha aflorat el desastre, gran part de la ciutat i ara també de l'opinió pública forana els ha donat merescudament l'esquena. És Tarragona qui no ho mereixia. I Catalunya, tampoc.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Consell nacional d'ERC, a l'Hospitalet

Els republicans aborden el cap de setmana el nou full de ruta cap a la república

Colau prepara un estiu ple d'obres a Barcelona

Refarà la Meridiana i hi haurà millores a Glòries i la Ronda de Dalt l'any abans de les municipals

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem envairà el Parlament

RESOLUCIÓ El tribunal desestima els recursos de quinze acusats catalans i declara la fermesa del seu processament
CONFLICTE El jutge Llarena pot exigir ja la suspensió de Puigdemont i sis diputats, i la cambra decidirà si ho executa

M. Piulachs/ X. Miró
BARCELONA

El xoc entre el poder judicial espanyol i el poder legislatiu català està a punt. La sala d'apel·lacions del Tribunal Suprem va desestimar ahir els recursos presentats per quinze polítics i líders socials catalans i confirma el seu processament pels delictes de rebel·lió, malversació de fons i desobediència en haver promogut i declarat la independència de Catalunya. Això significa que 25 persones seran jutjades per liderar el procés.

A més, la fermesa d'aquesta resolució permet ara al jutge instructor del Suprem, Pablo Llarena, exigir al Parlament la suspensió com a diputats de l'expresident Carles Puigdemont i Toni Comín, que són a exili, i dels cinc diputats a presó: Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, emparant-se en l'article 384 bis de la llei d'Enjudiciament Criminal (LECrim). La suspensió implica que no perden l'acta però sí el seu dret a vot, fet que deixaria en minoria el bloc independentista. Des del Parlament, hi ha grups que precisen que la suspensió

ERC diu que la cambra és sobirana

El president Torra, en viatge oficial als EUA, qualifica d'"indecència jurídica" l'anunci de processament per rebel·lió, a més d'assegurar que el govern català ho denunciarà "arreu, sobretot fora de l'Estat espanyol, perquè és al món on es guanyarà aquesta batalla, on ja s'està guanyant". Torra es mostra convençut que cap dels membres del govern exiliats seran extradits pels països on resideixen o es troben i fa una crida als catalans que viuen a l'estranger a fer d'"ambaixadors d'una causa justa i legítima com són el dret a l'autodeterminació i la denúncia de la regressió política i la con-

requereix una votació de la majoria absoluta del ple del Parlament.

En la resolució, notificada ahir, els magistrats Miguel Colmenero, Alberto Jorge i Vicente Magro (els quals no podran formar part del tribunal jutjador) asseguren que hi ha indicis "suficients i raonables" perquè tretze dels 25 investigats siguin processats pel delictes de rebel·lió, tot i que reitera que és la fiscalia i les acusacions personades qui decidiran

culcació de drets i llibertats". Per la seva banda, ERC qualifica d'"injusta" i "inconcebible" la decisió. En paraules del president del grup parlamentari republicà, Sergi Sabrià, la decisió "es basa en una consideració d'un fets que tots sabem que no van existir i que, a més, tergiversa unes situacions que tots sabem que no són delictes". L'únic objectiu del processament, conclou, és polític: posar fi al moviment independentista a base de tallar el cap als seus líders. Pel que fa a la suspensió dels diputats processats, ERC és partidària de "defensar la sobirania del Parlament".

de quins delictes els acusen. La rebel·lió és el topall i podrien rebaixar-la al delictes de sedició, també força greu. El tribunal hi afegix un novedós concepte que és que aquest delictes recollit en l'article 472 del Codi Penal "exigeix un alçament públic i violent, però no l'ús d'armes". Reallitzen aquesta interpretació del Codi Penal per respondre a la defensa del president d'Omnium, Jordi Cuixart, que exposa que els alçaments són els que

El ple del Parlament, amb el president Quim Torra, diputats de JxCat i la líder de Cs, a l'oposició ■ JOSEP LOSADA

La resolució del Suprem

“Van exercir la violència per fer un referèndum prohibit pel TC. El Codi Penal no exigeix l'ús de les armes en el delictes de rebel·lió”

“Pot haver existit un alçament quan les autoritats van derogar la Constitució i l'Estatut amb un ús malintencionat del poder”

“No es persegueix un projecte polític, sinó qui per assolir els seus objectius recorre a la violència, ni que sigui feta per tercers, però l'accepta i l'anima”

es van produir el 1981 i el 1981, criteri que comparaix el tribunal, i insisteix que la rebel·lió no és un alçament militar.

El tribunal sí que sosté que és evident que "es van produir actes violents" el 20 de setembre, amb els escorcolls al Departament d'Economia, per "impedir agafar urnes i paperetes", i l'1-O, el dia de la votació, amb els ferits que hi va ha-

ver. Detalla que serà en el judici quan el tribunal haurà de resoldre si s'ha pogut imputar aquesta violència als acusats, tot i que exposa que amb la seva actuació, els membres del govern van "acceptar i fins i tot animar" els ciutadans a anar a votar en un referèndum prohibit pel Tribunal Constitucional i "en conseqüència a enfrontar-se físicament amb

agents dels cossos i forces de seguretat".

En aquest sentit, la sala d'apel·lacions va més enllà i assegura que per l'actitud dels ciutadans en un "alçament públic i de forma tumultuosa" per impedir l'aplicació d'una llei, com fan realitzar el 20-S podrien ser acusats del delictes de sedició (art.544 del Codi Penal). Una interpretació extrema que mai no

L'APUNT Drets

Carles Sabaté

El jutge Llarena vol suspendre els drets polítics als diputats processats per rebel·lió i malversació i la resta de delictes que els imputen a la quinzena de membres del govern català. Instarà el Parlament a suspendre els drets de representació de 6 diputats. Però, i si el ple del Parlament decideix no fer-ho? Podria ben bé ser que els diputats catalans decideixin que els diputats

empresonats són prou dignes per representar els ciutadans a la cambra. En darrer cas, els catalans els vàrem votar i no han estat ni jutjats encara. Quin poder passa llavors per damunt de l'altre? El legislatiu o el judicial? En teoria són independents l'un de l'altre a l'Estat democràtic espanyol? O tornarem a retorçar les lleis per collar l'independentisme?

referèndum". Una conclusió no demostrada per la Guàrdia Civil que realitza tots els informes vers el referèndum i que comparteixen el jutge de Barcelona, que cerca els organitzadors, i el Suprem, amb els aforats i alts càrrecs. En un darrer informe, la benemèrita eleva a 3,2 milions d'euros els diners gastats pel govern en l'1-O. Finalment, el Suprem també considera que hi ha indicis per acusar els membres del govern i de la mesa del Parlament de desobediència, ja que assegura que desobeeixen les ordres del Constitucional dels del novembre de 2015, on el jutge comença el relat criminal.

Ningú no dubta que el jutge Llarena voldrà aplicar l'article 384 bis i suspendre de diputat Junqueras, Romeva, Sánchez, Rull i Turull. Els manté a presó, segons els seus ar-

Els ciutadans, sosté el Suprem, també poden ser acusats de sedició

guments, perquè no reitere el delictes ni fugin. Alhora, mantenir-los en presó provisional és un requisit imprescindible per poder exigir la seva suspensió, a més de considerar-los "rebels" perquè se'ls acusa de rebel·lió.

Alguns juristes expressen que serà més difícil exigir la suspensió de Puigdemont i Comín perquè són a l'exili. Altres, però, precisen que l'ordre de crida i cerca internacional és per a la seva posada en presó i, per tant, també els hi pot aplicar. Una dificultat afegida, com indicava ahir l'advocat Gonzalo Boye, és que als seus defensats, Comín i Serret, no se'ls ha notificat el processament i per tant, no és ferm.

Finalment, caldrà veure com encaren els grups parlamentaris l'aplicació d'aquesta suspensió de drets a diputats que encara no tenen una condemna ferma i que es vol executar per primer cop en una cambra sobirana. ■

María José Segarra es va sotmetre ahir a l'examen del Congrés com a nova fiscal general de l'Estat ■ ACN

La nova fiscal no admet que es parli de presos polítics

■ Segarra vol que s'investigui fins al final la violència policial de l'1-O ■ Es nega a avançar si retirarà la rebel·lió

David Portabella
MADRID

La futura nova fiscal general de l'Estat, María José Segarra, es va sotmetre ahir a l'examen obligat del Congrés abans de la seva designació i va rebutjar que es parli de presos polítics a Espanya per referir-se als líders independentistes empresonats a Estremera, Soto del Real i Alcalá-Meco. "No es pot parlar de presos polítics, perquè ningú està perseguit per les seves idees, sinó per haver vulnerat la llei", va reivindicar Segarra. La nova fiscal progressista, a diferència del seu predecessor conservador Julián Sánchez Melgar, exigeix que s'arribi fins al final en la investigació de la violència policial de l'1-O per "revisar" si les càrregues van ser proporcionades o no.

En la seva presentació, Segarra ja va disgustar Lourdes Ciuró (PDeCAT) i Carolina Telechea (ERC) parlant de "desafiament" independentista. Davant el prec del PDeCAT i d'ERC a dir si farà com

La frase

“No es pot parlar de presos polítics, ningú està perseguit per les seves idees, sinó per haver vulnerat la llei”

María José Segarra
FISCAL GENERAL DE L'ESTAT

Sánchez Melgar i obstaculitzarà la investigació de la violència policial l'1-O, Segarra es va comprometre a analitzar "tots i cadascun dels innombrables procediments" per verificar "si va existir un ús de la força proporcionat o desproporcionat" a Catalunya el dia del referèndum. Segarra, això sí, no va voler dir si retirarà l'acusació de rebel·lió firmada pel predecessor de Sánchez Melgar, el difunt José Manuel Maza.

A més d'enviar el seu suport als fiscals catalans, Segarra va prometre que ella es guiarà "des de la imparcialitat" i que no acceptarà ordres del govern. "Al fiscal general no se li poden donar ordres de captius", va afirmar. ■

Les reaccions

“És el pla definitiu de la indecència jurídica. Denunciarem la situació sobretot al món, perquè és al món on es guanyarà aquesta batalla”

“Estic segur que no s'extradirà cap polític català i ens permetrà afegir un motiu més de denúncia”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Caldrà defensar la sobirania del Parlament, que es regeix per les seves pròpies normes”

Sergi Sabrià
PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI D'ERC

s'ha aplicat als integrants de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) quan paralitzen un desnonament ordenat judicialment, com va apuntar el penalista Jordi Pina, en un dels seus escrits de defensa de Sánchez, Rull i Turull. Precisament, el tribunal titlla de "banalització del succeït", quan Pina exposa que els manifestants s'expressaven exercint la

seva llibertat d'expressió i exercien el seu dret a vot.

El Suprem també refusa la queixa dels processats que s'ha fet una instrucció parcial, amb un tribunal no competent i perseguint un projecte polític. Els magistrats asseguren que es persegueix penalment "qui fa un assalt de la llei, derogant la Constitució i l'Estatut per la via de fets".

La sala també veu indicis del delictes de malversació de fons públics, tot i que la xifra oscil·la i no hi ha factures pagades trobades. El tribunal assumeix la tesi de l'Advocacia de l'Estat, que assegura que "es va organitzar un sistema d'engany sota l'aparència de partides del pressupost correctament executades, que ocultaven el destí de quantitats per al

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra proposarà a Sánchez fer un referèndum pactat

■ El president de la Generalitat adverteix des de Washington que està decidit a implementar la República catalana ■ El president del govern espanyol es mostra disposat al “diàleg obert i sincer”

Redacció
WASHINGTON

El govern de la Generalitat donarà una màxima consideració política a la reunió del pròxim dia 9 entre Quim Torra i el president espanyol, Pedro Sánchez, la primera entre els màxims responsables polítics de Catalunya i Espanya després de l'1 d'octubre i la declaració d'independència del 27 d'octubre. El president Torra va deixar clar ahir des de Washington que aquesta no serà una trobada més entre el representant d'un govern autonòmic i el de l'Estat. No serà una reunió de peix al cove i el primer propòsit serà el de plantejar a Sánchez la convocatòria d'un referèndum pactat com una “solució molt acceptable”, segons va deixar clar Quim Torra.

El president català acudirà a la cita de La Moncloa amb la cartera dels temes netament polítics i quedaran per més endavant, en reunions bilaterals entre ministres i consellers, qüestions sectorials com poden ser les infraestructures. Torra ho va deixar molt clar: “Parlarem sobre el dret a l'autodeterminació. És que aquest és el tema. Si no volem afrontar el tema no tenen gaire sentit aquestes reunions.”

El president Torra en la inauguració de l'American Catalanian Council a Washington ■ ACN

Des de la part espanyola, les intencions són més ambigües i ahir el president Pedro Sánchez va tornar a trepitjar aquests viarans quan en una resposta parlamentària el diputat Gabriel Rufián va dir que acudia a la cita del 9 de juliol amb voluntat de dur-hi a terme un “diàleg sincer i obert”. Segons el president espanyol, aquesta voluntat es basa en el fet que el nou executiu espanyol no farà de la confrontació territorial

Les frases

“Parlarem del dret a l'autodeterminació, perquè aquest és el tema, i si no volem afrontar-lo no tenen gaire sentit aquest tipus de reunions”

una estratègia electoral per aconseguir vots. Sánchez va traspasar a “la falta de criteri de l'anterior govern del Partit Po-

“Cal veure amb quin PSOE ens trobem i si és com el del 1974, quan defensava el dret a l'autodeterminació”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Tant de bo a partir del 9 de juliol puguem emprendre un camí que estronqui les ferides”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN D'ESPANYA

pular” la “fractura social que existeix a Catalunya” i va mostrar el seu desig que “tant de bo a partir del pròxim 9 de juliol puguem em-

prendre un camí que estronqui les ferides”.

Per la seva part, Torra es va mostrar expectant davant l'actitud poc con-

creta dels portaveus socialistes. “Veurem amb quin partit socialista ens trobem”, va dir Torra, que va concretar que seria “una fantàstica notícia” que tornés a aparèixer “el PSOE de l'any 1974, quan defensava el dret a l'autodeterminació”. Tot i això, el president de la Generalitat va fer un plantejament que va voler anar més enllà de la trobada amb Sánchez i va subratllar que el seu govern treballarà aquesta legislatura per “implementar la República catalana”. Va ser molt clar en dir que cal implementar el mandat sorgit de l'1 d'octubre però també va reconèixer que la celebració d'un referèndum pactat amb l'Estat seria “una solució molt acceptable” al conflicte. En aquest sentit, va afirmar que es donaria per satisfet amb “una solució que es basés a fer les coses com al Quebec o Escòcia”; és a dir, una consulta negociada amb el respectiu estat central.

Del desenvolupament de la reunió entre els dos màxims mandataris espanyol i català dependrà el clima general de la relació entre els dos governs i els èxits de les reunions que, amb posterioritat, han de dur a terme els diversos consellers de cada àrea amb els ministres del ram per abordar qüestions pendents.

Les conselleries estan esperant a passar el 9 de juliol per concretar la petició de reunions i tancar dates i agendes. La voluntat del govern català és de fer bona l'expressió de Pedro Sánchez d'establir una relació “bilateral” amb el govern de Catalunya. ■

L'AMI demanarà una reunió a Pedro Sánchez

Redacció
MANLLEU

L'Associació de Municipis per la Independència (AMI) demanarà una reunió al president del govern espanyol, Pedro Sánchez, per exposar-li la “regressió que viu Catalunya”. Així es va decidir ahir durant la trobada de

la directiva i l'executiva de l'entitat a Manlleu. “No hem vist cap canvi de tarannà amb el nou govern”, va justificar el president de l'AMI, Josep Maria Cervera, que va dir que hauria estat “un gran gest” i hauria ajudat a “destensar la situació” que Sánchez hagués demanat “l'alliberament

dels presos polítics”. Per això, la reunió també pretén fer veure al president espanyol “com es trepitgen els drets fonamentals dels polítics i de la ciutadania”. Encara no està decidit, però, si a la trobada hi haurà una representació de l'ens o el màxim d'alcaldes possibles.

D'una altra banda, te-

nint en compte la reunió prevista el 9 de juliol entre Sánchez i el president de la Generalitat, Quim Torra, l'AMI va exigir ahir a aquest que “no faci cap renúncia” i que “respecti l'esperit de l'1 d'octubre”.

Precisament sobre l'1-O, Cervera va anunciar la decisió de l'associació de batlles de “donar un caire institucional” a aquesta data davant les dificultats de convertir la jornada en “festa local”. “Com a ajuntaments hem de reconèixer el que van fer els veïns i solidaritzar-nos-hi”, va explicar. ■

La directiva i l'executiva de l'AMI, reunides ahir al Museu del Ter de Manlleu ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC va celebrar el 2013 l'última conferència nacional, tancada llavors pel president Oriol Junqueras, que ara manté el lideratge des de la presó ■ A.S. / ARXIU

ERC busca una altra drecera per arribar a la República

■ Dissabte enceta la conferència nacional que ha d'aprovar el seu gir estratègic, amb més de 1.200 inscrits ■ Arran de les esmenes, la ponència final donarà més valor a l'1-O i no renunciarà a cap via

Òscar Palau
BARCELONA

Aprovar una nova drecera que dugui a l'objectiu d'implementar la República. Això és el que pretén la nova ponència política que ERC portarà a debat i votació en la conferència nacional que celebrarà dissabte i diumenge a l'Hospitalet enmig d'una gran expectació, com ho prova l'allau d'inscripcions, més de 1.200 militants i simpatitzants del partit. La cimera ha de posar sobre paper i ratificar el gir estratègic que els dirigents ja han anat assenyalant des de la fallida declaració del 27 d'octubre i l'aplicació del 155, consistent en resum a mirar d'eixamplar la base amb un front antirepressió ampli i polítiques socials del govern abans d'afrontar cap nou intent, al qual no posen terminis.

El partit, de fet, ja hi arribarà amb bona part dels deures fets. Després que l'esborrany de la ponència,

fet públic a principi de maig, provoqués cert rebombori mediàtic per haver assumit que no n'hi ha prou amb el 50% per assolir la independència i que s'havia tornat al "camp base", a més de parlar de "procés multilateral" i reduir a "una petita part" els actes unilaterals, les bases s'han mobilitzat i han presentat una munió d'esmenes per retocar o matisar el text, si bé cap per canviar-lo sencer. En concret, fins a 1.451, un fet que la portaveu, Marta Vilalta, destaca a El Punt Avui perquè "evidencien que hi ha ganes de participar i de ser aliats per traçar la nova estratègia". Estudiades una per una per la comissió redactora interna, formada per unes 25 persones, unes 1.100 de les esmenes van ser ja transaccionades o incorporades directament, mentre que les 350 restants han estat debatudes i en molts casos ja resoltes en les assemblees territorials que es van fer

Les frases

“El que ha fet que no puguem materialitzar la República és la repressió de l'Estat, i aquí és on ens cal l'hegemonia social”

“Cal teixir aliances amb els actors de l'1-O i el 3-O; allà vam ser molt forts, així que tenim capacitat de sumar més gent”

“Cal forçar l'Estat a negociar, però ERC no renuncia sota cap concepte a cap via democràtica i pacífica”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

Neguen que sigui un retorn a l'autonomisme

El document advoca per estar més preparats per quan arribin noves oportunitats d'implementar la República, tasca en què cal treballar però a la qual s'evita posar terminis. “Hem après dels últims mesos que hi ha molts factors que no depenen de nosaltres, però no hi ha cap voluntat d'eternització del procés, en qualsevol moment es pot obrir una altra oportunitat”, defensa Vilalta, que també respon a les crítiques dels que els acusen de tornar a l'autonomisme: “Ni la ponència ho diu ni és la voluntat

d'ERC tornar a etapes passades.” En aquest sentit, defensa que les polítiques socials i sectorials que el text indica que ha de desplegar el govern “volen desbordar el marc autonòmic, i evidencien que es necessiten les eines d'un estat per donar-hi resposta”. A més, segons Vilalta, treballar per la cohesió social també és clau per fer República, tasca en què confia i també en l'obertura d'un procés participatiu en la societat, el que fins ara es coneixia com a procés constituent. Això sí, han quedat desterrats termes molt

usuals els últims anys, com ara estructures d'estat o lleis de desconexió. “Que no es parli de coses no vol dir que quedi tot descartat, això és la brúixola que marca el rumb, una ponència estratègica que no baixa a veure quina llei fa falta en un moment determinat”, defensa Vilalta, que adverteix també: “Si fem el maiteix que vam fer, arribarem al mateix resultat.” La ponència també aposta per donar molta participació a la dona en el procés vers la República, i fomentar polítiques transversals d'igualtat.

la primera quinzena de juny, amb la qual cosa piques arribaran vives al seu debat i votació aquest cap de setmana. “S'ha estat generós per incorporar totes les veus de l'organització”, remarca Vilalta.

A grans trets, arran del procés intern, la ponència s'ha retocat en dos punts importants. D'una banda, s'ha posat més èmfasi a donar valor a l'1-O com a moment fundacional, que canvia l'escenari i suposa un abans i un després al país. De l'altra, s'ha aclarit que l'estratègia d'ERC, segons la portaveu, no implica “sota cap concepte renunciar a cap via democràtica i pacífica” per arribar a la República, un fet que quedarà expressament definit. Això sí, es continua admetent que hi intervenen una multiplicitat d'actors, i que en un escenari de repressió no hi ha prou força per implementar-la, per la qual cosa cal assolir no tan sols la majoria, sinó “l'hegemonia” social. “Vam intentar fer el cim, no vam poder i toca reorganitzar-nos, però continuem a la muntanya”, puntualitza Vilalta, tot resseguint el símil que apareix en la presentació.

La ponència, així, posarà l'accent en el fet que cal ser “més forts” per estar a punt quan es pugui obrir una nova oportunitat, sense posar percentatges ni terminis, a partir de teixir aliances amb tots els actors de l'1-O i el 3-O, amb els quals es vol assolir complicitats en la defensa de la democràcia i les llibertats, per convèncer-los que la República és l'única garantia per assolir-los. “Tenim molt per créixer; és la manera de fer-ho possible”, creu Vilalta, que destaca una altra idea transversal en tot el text: la prioritat és la via negociada, i això implica forçar els poders de l'Estat a entrar-hi, enfortint el suport social i polític a Catalunya, i alhora buscant més complicitats sobre el dret a l'autodeterminació a la resta de l'Estat i a l'exterior. En aquest sentit, les esmenes deixen més clar que l'objectiu és treballar per exercir aquest dret, que es proposa que es reguli en el marc de la UE, i que es recorda que també està reconegut en la Constitució, que va assumir el Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics, on figura en el primer punt. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Artadi admet errors i insta a refer l'estratègia unitària

■ Demana repensar el camí cap a la independència i comparteix la diagnosi de Ponsatí ■ Prioritza un pla inversor als municipis, un de xoc contra la violència masclista i fer inventari dels danys del 155

Xavier Miró
BARCELONA

La consellera de la Presidència, Elsa Artadi, comparteix la diagnosi que va fer l'exconsellera d'Ensenyament, Clara Ponsatí, sobre els errors de l'estratègia independentista que van portar al carreró sense sortida i demana a partits i entitats sobiranistes repensar el camí.

Ho feia en la primera compareixença parlamentària a la comissió d'Afers Institucionals, on va admetre el que ja sap tothom: "És cert que la feina no està acabada, tot no es va fer bé." Artadi assumeix la responsabilitat del

govern per no haver assolit la independència tot i defensar que no n'és l'únic responsable i afirmar que avui s'està més a prop de l'objectiu que no s'estava abans. Artadi demana al moviment independentista que no abandoni la unitat i que acordi l'estratègia futura.

És la resposta que donava la consellera de la Presidència a la intervenció del diputat de la CUP, Carles Riera, que li retreia novament un pla de govern autonomista. En certa manera, també responia als representants del PSC, Ferran Pedret, i de Catalunya en Comú, Xavier Domènech, que van acusar el

Elsa Artadi, durant la seva compareixença ahir a la comissió d'Afers Institucionals del Parlament ■ ACN

govern de "desorientació estratègica" i de no aclarir "de què va" la legislatura.

Els representants de Ciutadans i el PP van atacar junts i amb cops baixos. Per desprestigiar Artadi i Aragonès com a noms forts del nou govern tant Carlos Carrizosa com Xavier García Albiol van recordar que el secretari d'estat encarregat d'intervenir la Generalitat, Bermúdez de Castro, havia aplaudit Artadi i Aragonès per haver col·laborat tant i tan bé amb el 155. Artadi es va defensar argumentant que mai va parlar amb ell ni el va conèixer mentre va ser directora general sota el 155. No

més després de ser escollida diputada el 21-D, s'hi va reunir, va admetre.

En resposta als retrets de Pedret i Domènech de no assistir a comissions bilaterals amb l'Estat o a organismes com el Consell de Política Fiscal, Artadi va preguntar-los quin sentit té quan la majoria està en mans del govern espanyol i Pedro Sánchez ja ha dit que el finançament no es resoldrà aquest mandat: "És una patata calenta que ningú vol resoldre a l'Estat."

Artadi va prioritzar, entre d'altres, el Consell de Govern Locals perquè dictaminés sobre lleis futures com ara la del finançament dels ajuntaments i el model d'inversió per als fons europeus i fons locals. També un pacte nacional contra la violència masclista per millorar la coordinació i el finançament, a més d'un pla per introduir la perspectiva de gènere en la formació en l'administració pública. A més del comissionat per l'autogovern, que ha d'inventariar els efectes del 155 ■

ADERNATS |

ADERNATS VINITFEST > FESTA MAJOR DEL VI

30 DE JUNY > CATEDRAL DEL VI DE NULLES

Vinitfest

Festa Major del Vi

MÚSICA

WAX & BOOGIE (BCN)
MURMUR (Valls)
DJ DEJOTA CASPA (Valls)
DJ REIG BORD (JOAN REIG) (Constantí)

30 JUNY CATEDRAL DEL VI DE NULLES

INAUGURACIÓ 22H. AFORAMENT LIMITAT.

VENDA D'ENTRADES:

WWW.ADERNATS.CAT

L'ENTRADA INCLOU:

- 7 VINS I CAVES
- 6 GASTROTAPES
- 2 GRUPS DE MÚSICA
- 2 PUNXADISCOS
- 1 COPA DE VIDRE
- 1 PORTACOPES
- 1 VOT AL SETGRAUS

TAPEO